

Ενθρόνιση Ηγουμένου στην Ιερά Μονή Μυρτιάς (ΦΩΤΟ)

/ [Ιερές Μονές](#)

Στην ιστορική και βυζαντινή Ιερά Μονή Εισοδίων της Θεοτόκου Μυρτιάς Τριχωνίδος πραγματοποιήθηκε, το απόγευμα της Κυριακής 14ης Νοεμβρίου 2021, η κεκανονισμένη από το Τυπικό της Εκκλησίας Ενθρόνιση του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής, αρχιμ. Ιωσήφ Ζωγράφου.

Προηγήθηκε η ακολουθία του αρχιερατικού Εσπερινού, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά. Τον ηγούμενο εισόδευσαν ενώπιον του Μητροπολίτου οι παρόντες Καθηγούμενοι: της Ιεράς Μονής Προυσού Ευρυτανίας αρχιμ. Ιωαννίκιος και της Ιεράς Μονής Βλοχού Αιτωλίας αρχιμ. Ιερόθεος.

Ενθρονίζοντας τον νέο Καθηγούμενο, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Κοσμάς

ανεμνήσθη με συγκίνηση τα χρόνια που τον γνώρισε, τα παιδικά και εφηβικά του χρόνια, αλλά και τις στιγμές που συμμετείχε στην ζωή της τοπικής Εκκλησίας, ως νέος και στέλεχος στο κατηχητικό και κατασκηνωτικό έργο της Ιεράς Μητροπόλεως και μετέπειτα ως Κληρικός. Παντού διακρινόταν ο ζήλος και η ιεραποστολική διάθεση προσφοράς του π. Ιωσήφ, στοιχεία που ιδιαιτέρως θα τον βοηθήσουν στο νέο του διακόνημα.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στους παλαιούς Καθηγουμένους που εκλείσαν τον θρόνο της Μυρτιάς και συνέβαλαν τα μέγιστα στην ανακαίνιση και συντήρηση της Μονής, αλλά και στην πνευματική στήριξη και καλλιέργεια των προσκυνητών που πάντοτε προσέτρεχαν στην χαριτόβρυτο εικόνα της Παναγίας της Μυρτιωτίσσης «Ελπίς των απελπισμένων», τονίζοντας τα εξής:

«Οι μακαριστοί και ηρωικοί ιερομόναχοι Ανδρέας Νασόπουλος και Ανδρέας Θεολογίτης, ο φλογερός και μαχητικός αρχιμ. Γρηγόριος Δοχειαρίτης, ο ταπεινός, σεμνός και όντως άγιος αρχιμ. Σωφρόνιος Βαζούρας, ο οποίος ανακαίνισε εκ θεμελίων τα κτίρια της Μονής, ο εργατικός και φιλόπονος αρχιμ. Θεόκλητος Ντζάθας και ο αεικίνητος, ιεραποστολικός και φλογερός ομολογητής αρχιμ. Αυγουστίνος Ανδριτσόπουλος. Επίσης από την Ιερά Μονή πέρασε και ο άγιος Επίσκοπος, ο ταπεινός και αγωνιστής Μητροπολίτης Παραμυθίας Παύλος. Αυτή την παράδοση καλείσαι παιδί μου να συνεχίσεις και στα ίχνη αυτών των αγίων ανδρών καλείσαι να βαδίσεις».

«Η θέση του Ηγουμένου μιας Ιεράς Μονής είναι θέση ευθύνης. Οφείλεις να διοικείς την Ιερά Μονή και να επιμελείσαι τις διοικητικές και υπηρεσιακές ανάγκες και υποχρεώσεις. Οφείλεις όμως να κρατήσεις και το Μοναστήρι φάρο πνευματικότητας και ορθοδοξίας. Με την τέλεση των ιερών ακολουθιών, με την καλλιέργεια της προσευχής, με φιλοκαλικό και νηπτικό πνεύμα να καθοδηγείς τους πατέρες που εγκαταβιούν εδώ, αλλά και να οικοδομείς, να παρηγορείς και στηρίζεις τους πολλούς προσκυνητές που έρχονται για να καταθέσουν τις ικεσίες

και τις παρακλήσεις τους στην Κυρία Θεοτόκο», ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Ο νέος Ηγούμενος στη συνέχεια, εμφανώς συγκινημένος, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο για την τιμή και την εμπιστοσύνη του, τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως αρχιμ. Επιφάνιο Καραγεώργο, τους Ηγουμένους των Ιερών Μονών, τους αδελφούς Κληρικούς, τους μοναχούς και τις μοναχές, αλλά και τον ευλαβή λαό που προσήλθαν να προσκυνήσουν την Παναγία μας, να τιμήσουν τον Ηγούμενο και να συμμετάσχουν στην χαρά της Ιεράς Μονής. Θυμήθηκε με νοσταλγία την πρώτη του επίσκεψη ως μαθητής στην Ιερά Μονή Μυρτιάς και αναφέρθηκε στα πρόσωπα των αμέσων προκατόχων του αρχιμ. Σωφρονίου και αρχιμ. Αυγουστίνου με τους οποίους συνδεόταν προσωπικά. Επίσης έκανε μια αναδρομή στα έντεκα χρόνια που εγκαταβιώνει στο Μοναστήρι της Παναγίας και έχει την ευθύνη και την επιμέλεια της ανακαίνισης και της λειτουργίας αυτής της Θεομητορικής μάνδρας.

Αναφερόμενος, ο π. Ιωσήφ, στην ευθύνη του ηγουμενικού διακονήματος που αναλαμβάνει, επίσημα πλέον, ανέφερε μεταξύ άλλων: «Γνωρίζω Σεβασμιώτατε το μέγεθος της ευθύνης που από σήμερα επισήμως αναλαμβάνω. Γιατί ο Ηγούμενος μιας Μονής δεν είναι ένα πρόσωπο που απλώς διαχειρίζεται τα υπηρεσιακά θέματα, ούτε εκείνος που προσπαθεί να έχει ένα κοινωνικό πρόσωπο ανάμεσα στους τοπικούς παράγοντες, ούτε εκείνος που δίνει μόνο εντολές και τρέχουν όλοι να διακονήσουν. Αλλά είναι εκείνος που ανοίγει διάπλατα τα χέρια του και αποτελεί μια αγκαλιά γεμάτη αγάπη τόσο για τους πατέρες της Ιεράς Μονής που διακονεί όσο και για εκείνους που προστρέχουν στην χάρη της Παναγίας και των Αγίων μας. Επάνω στον Γέροντα πέφτουν όλες οι θλίψεις των πατέρων της Μονής και όχι μόνο, όλοι οι πόνοι, όλες οι αρρώστιες, οι χαρές και τα βιώματά τους, οι ομορφιές και οι ασχήμιες, οι ευφημίες και οι δυσφημίες, τα υπέρ και τα κατά. Και όπως τα κύματα σπάνε στο γιαλό, έτσι και όλα «σπάνε» επάνω στον Γέροντα. Ό,τι έχουν όλοι οι μοναχοί, αυτά μαζεύονται εκεί στην καρδιά, στο μυαλό, στα χέρια, στην ψυχή, στο κελί του Γέροντος, όπως πολύ ωραία σημειώνει ο σύγχρονος άγιος μακαριστός Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους κυρός Αιμιλιανός: «Ο Γέροντας βλέπει τον κάθε μοναχό σαν δικό του παιδί. Σαν παιδί που έχει την δική του χάρη, την δική του ομορφιά, τον δικό του σφυγμό, τον δικό του ρυθμό ενώπιον του Θεού, αλλά πάντοτε σε συμφωνία με τον ένα ρυθμό της κοινότητας. Έχει τις δικές του κραυγές, τους δικούς του πόνους, τις δικές του χαρές. Ο κάθε μοναχός αποτελεί για τον Γέροντα κάποιον άγιο που έχει την δική του άσκηση. Είναι ένας Άγγελος παριστάμενος τω Κυρίω. Είναι κάποιος που δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια εικόνα του Θεού. Και όταν τον βλέπει να πίπτει τον αισθάνεται εγειρόμενον. Και όταν τον βλέπει αμαρτάνοντα, ξέρει ότι δεν παύει να είναι μέλος του Χριστού». Και σίγουρα ο Γέροντας βλέποντας τον αγώνα, την άσκηση, την υπακοή και την υπομονή των πατέρων που διακονεί, πλησιάζει και

εκείνος περισσότερο τον Θεό».

Μετά το πέρας της ακολουθίας, στο Συνοδικό της Ιεράς Μονής, προσφέρθηκε το καθιερωμένο κέρασμα, όπου άπαντες ευχήθηκαν στο νέο Ηγούμενο να έχει καρποφόρο διακονία, αλλά και στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη να τον αξιώνει ο Θεός να βιώνει αυτές τις χαρούμενες στιγμές των πνευματικών του παιδιών και της Ιεράς Μητροπόλεώς του.

